

"Al Barcelona, la unanimitat és impossible"

La mateixa setmana que comença oficialment el centenari, el president del Futbol Club Barcelona, Josep Lluís Núñez, analitza en exclusiva per a EL TEMPS l'actual moment de l'entitat i fa balanç de les dues dècades en què ha dirigit el Club.

És el president de més longevitat de la història del Barça. Ha plogut molt d'ençà del 8 de maig de 1978, quan Josep Lluís Núñez i Clemente (Barakaldo, 1931) va trencar la tradició de mandataris procedents de la burgesia tèxtil que havia portat el timó de la nau barcelonista des dels anys 50.

Amb la divisa "Per un Barça triomfant", Núñez es va proposar de fer del club el més potent del món des del punt de vista esportiu, econòmic i social. Durant vint anys tretze tècnics, noranta-cinc fitxatges i un estol de figures: Maradona, Schuster, Lineker, Laudrup, Koeman, Romário, Ronaldo, Stòitxkov..., han portat a les vitrines del club vint-i-sis títols, entre els quals la Copa d'Europa del 1992. La potenciació de les seccions, el gran augment de la massa social i del fenomen de les penyes i els superàvits econòmics són el millor aval d'un president que s'ha caracteritzat per importar al club estratègies empresarials. L'amo de Núñez i Navarro també té una llegenda negra al darrere. Ha tingut conflictes amb gairebé tothom: entrenadors, jugadors, premsa, rivals i amb un sector de l'afeció que el considera excessivament frívol. La moció de censura recent va posar en evidència que, al Barça, sempre hi tindrà partidaris i detractors. I és que Núñez és una d'aquelles persones que, com diu el tòpic, no deixa ningú indiferent. Ara busca la pau i la unitat per presidir amb tranquil·litat el centenari del club. Que la pilota entri o no condicionarà, en bona manera, la bona entesa amb tothom.

—Fem balanç. Fa vint anys es va proposar de dur el FC Barcelona al lloc on es mereix. Ho ha aconseguit?

—En l'aspecte esportiu, sempre és possible de millorar, encara que els resultats, en conjunt, han estat brillants. En l'aspecte social i econòmic, podem estar contents amb els resultats, però això no ens porta a la passivitat, sinó a ser exigents amb la nostra tasca. En

un moment en què grans clubs es compren i venen com si fossin fàbriques, i quan veiem que moltes entitats esportives paguen, de manera dramàtica, amb pèrdues de les seves propietats l'haver estirat més el braç que la màniga, la situació del FC Barcelona és esperançadora. El nostre és un club independent, no subjecte a cap grup polític, econòmic, mediàtic, bancari, etc. I el club és dirigit per unes persones escollides pel soci a les urnes.

—Quin és l'estat de salut del Barça del Centenari?

—Que el Futbol Club Barcelona té una bona salut és una evidència que ens alegra a tots. En aquest clima, la celebració del Centenari estic segur que serà una gran festa, al marge de problemes conjunturals, que sempre afecten la vida quotidiana d'una entitat gran. Ha de pensar que en aquests moments el nostre model de gestió i el club mateix és un exemple molt ben valorat a tot arreu del món.

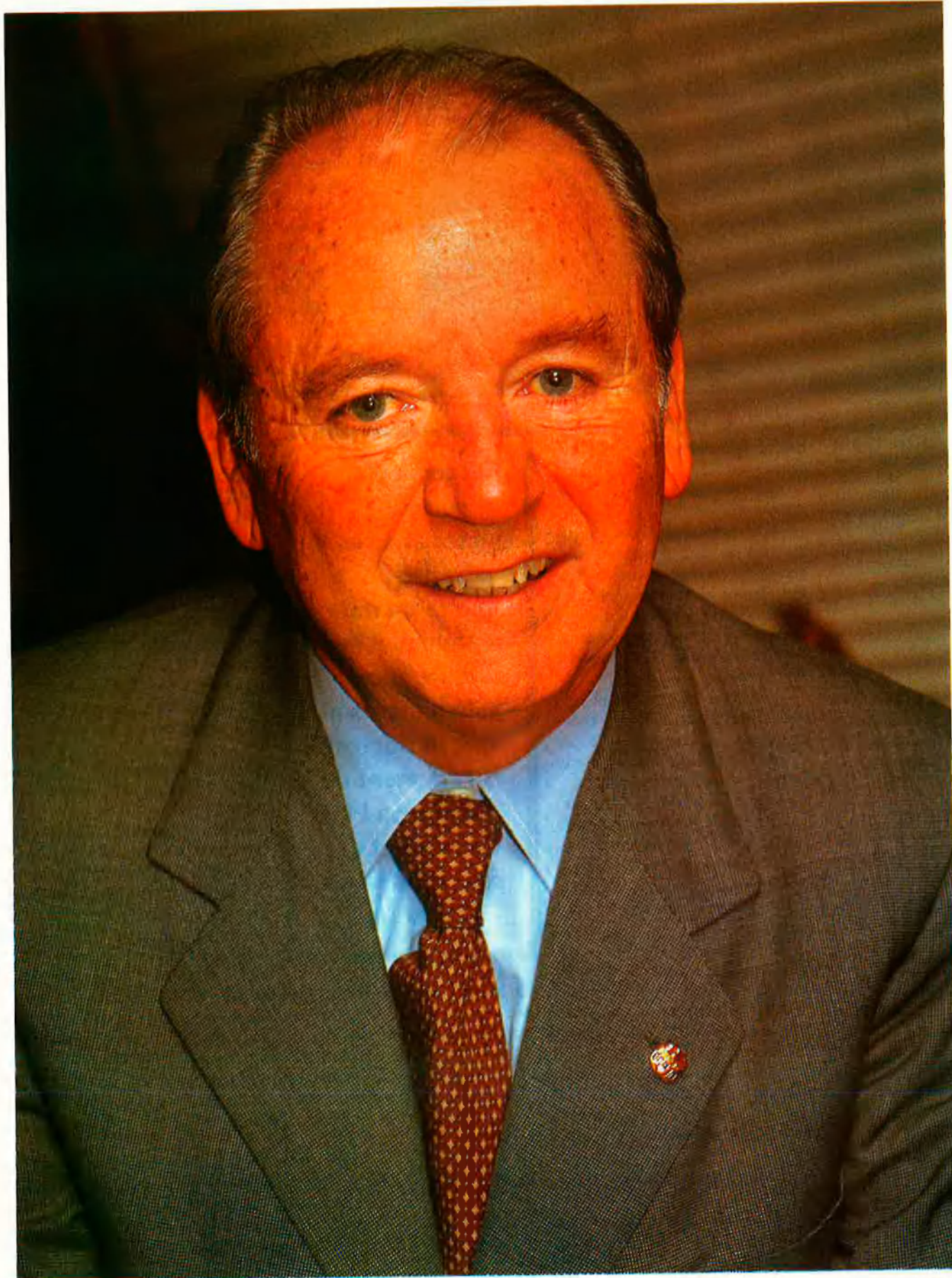
—El sentit de la frase "Barça, més que un club", ha canviat gaire des de l'any 1978?

—La frase és vigent, perquè el Barça continua significat quelcom més que futbol en el cor i en els sentiments dels catalans. Pensi que mentre hi ha clubs que es converteixen en societat anònima, nosaltres hem continuat aprofundint en la nostra identitat. El ventall d'actes del Centenari és un bon reflex de la vocació

"El nostre és un club independent, no subjecte a cap grup polític, econòmic, mediàtic, bancari, etc. I el club és dirigit per unes persones escollides pel soci a les urnes."

eix, és un exemple molt ben valorat arreu del món”

JORDI PLAY

ARXIU / AVUI

Josep Lluís Núñez, l'agost del 1978, Núñez ha hagut de fer front a sis mandats consecutius.

esportiva del club i del nostre arrelament a Catalunya i entre la seva gent.

—*Què ha après del Barça en aquests vint anys?*

—N'he après molt. Potser la millor lliçó és que la constància en el treball i en els objectius acaba reeixint. També hi he après que quan una massa de 100.000 socis està unida, no hi ha qui la pugui parar.

—*I el club, què hi ha guanyat amb vostè?*

—Jo he ofert el meu treball i els meus coneixements, i més endavant, la meua experiència. Però, per mi, això no ha significat un esforç. He fet el que em sortia de dins.

—*Cerca la fórmula màgica perquè el Barça pugui compaginar els nous temps, que giren entorn de la internacionalització del futbol, amb el romanticisme del soci culé que somnia en un equip fet per gent de casa?*

—El Barça sempre ha tingut grans jugadors vinguts de fora de Catalunya i d'Espanya. Això forma part de la seva tradició i probablement gràcies a aquest fet, la recerca del que és propi, barrejada amb l'obertura al món, és el que li ha donat la seva grandesa esportiva. Per tant, en l'aspecte que vostè m'assenyala, no hi haurà canvis en el futur. Continuarem fent, bàsicament, la mateixa cosa de sempre, amb les poques variacions a què ens portin la legislació i els nous sistemes de competició.

—*La nova Lliga Europea és un increment qualitatiu?*

—La Lliga Europea que començarà l'any vinent era una necessitat. No és concebible un avenç en la unitat política i econòmica d'Europa sense fer passos en as-

pectes de la vida social com és l'esport. Crec que amb el nou format serà un gran èxit, tant esportiu com econòmic.

—*Per què no estava d'acord amb el projecte de superlliga europea de Media Partners?*

—Això no és Amèrica. A Europa en el mateix moment que va néixer el futbol com a esport de competició, també va néixer la federació de clubs que és qui ha de regular el joc i que ha de vetllar perquè les coses siguin transparents i res no alteri la competició. No crec que el públic europeu acceptés de bon grat una lliga tancada, presentada com un fet més comercial que no pas esportiu.

—*L'empresari Murdoch ha comprat el Manchester per 150.000 milions de pessetes. Quant valdria el Barça?*

—El Futbol Club Barcelona en propietats i en actius té més valor que el Manchester. Crec que en aquest aspecte som clarament el número u.

—*El FC Barcelona serà Societat Anònima un dia?*

—Els socis no volen que ho sigui, i la junta directiva actual mirarà d'evitar aquesta transformació.

—*A banda la repercussió sentimental, una possible reconversió del club en SA, seria molt benèfica econòmicament per a l'entitat?*

—No ho crec pas. Una altra cosa és que busquem sistemes per no quedar en inferioritat de condicions respecte als que s'hagin transformat en SA. I això, hem de fer-ho, amb imaginació, per poder continuar competint amb garanties.

—*Quin és el secret de la bona marxa econòmica del club, la seva millor basa d'aquests vint anys de presidència?*

—Més que parlar d'armes hem de parlar d'una bona gestió econòmica que, pel fet de ser continuada, ha acabat donant uns fruits evidents en els aspectes socials i esportius.

—*El grup opositor Elefant Blau insisteix a dir que el club té un dèficit estructural de tresoreria de*

5.000 milions de pessetes. Què en pensa?

—No han ensenyat ni un sol paper per demostrar-ho. Crec que una acció frívola d'aquesta mena no fa cap bé al club. Les finances del Barcelona són auditades anualment per dues empreses de gran prestigi i impugnar-ne els dictàmens només pot ser propi de gent aventurera. A més, som l'únic club que no ha hagut d'avaluar mai.

—*La gent de l'Elefant Blau també argumenta que ja s'han gastat els ingressos rebuts per la signatura esportiva que patrocina el club...*

—És evident que no és cert. Per què ho diuen? Això els ho hauria de preguntar, a ells.

—*Com veu l'equip d'enguany?*

"El tema de les seleccions catalanes és atractiu per a molta gent de Catalunya. Per aquesta raó, estem atents al que decideixin el Parlament de Catalunya i la Generalitat per seguir les seves directrius."

ARXIU / RICARD CUGAT

—Tinc esperances que remuntarem els mals moments d'aquest novembre. L'any passat també vam passar un moment com aquest i al final vam ser campions de Lliga i Copa. Els balanços es fan al final de temporada.

—*El preocupa que un sector de l'afecció no se senti identificat amb el projecte esportiu de Louis van Gaal?*

—Miri, també Robson va sofrir moltes crítiques constants d'un sector de l'afecció. Quan vam fitxar Van Gaal, les enquestes deien que el 95% dels socis ho preferien. L'any passat va guanyar la Lliga, la Copa i la Supercopa d'Europa, tot i que és ben cert que ens van eliminar prematurament de la Champions League i que aquest any ho tenim molt difícil. Però això no pot amagar que la temporada passada, amb Van Gaal, el Barça va guanyar dos dels tres grans títols en què va competir. Llavors, jo em demano el perquè d'aquestes crítiques.

—*S'enrabia quan sent o llegeix crítiques de la feina del complex organigrama tècnic del FC Barcelona?*

—Crec que en un club com el Barça hem d'aspirar a la unitat, però no a la unanimitat. Entre més coses perquè quan es reuneixen 100.000 persones intel·ligents, la unanimitat és impossible. No em puc enfadar quan sento que algú fa aquestes crítiques, sinó que ho haig de respectar.

—*A què es deu que vinguin tants jugadors de fora: perquè són millors o més barats que els d'aquí?*

—El problema són les clàusules de rescissió, que han de ser abolides perquè obliguen els equips a buscar jugadors estrangers i fan que els jugadors d'aquí tinguin uns preus prohibitius que no els permeten de canviar de club amb facilitat. Pensar en una legislació restrictiva és anar contra el sentit de la història. Em penso que hauríem d'eliminar la clàusula de rescissió per augmentar la mobilitat dels jugadors nacionals.

—*La presència de tants jugadors estrangers és un avís, un càstig o una motivació per a un jugador del planter barcelonista?*

—Els jugadors del planter saben que el desig del club es de poder tenir-ne molts al primer equip. El que passa és que això s'ha de compaginar amb l'exigència immediata de victòries. És per això que el Barça fitxa jugadors de fora del club. Però també és cert que generalment són jugadors dels quals els joves de la casa poden aprendre.

—*Com està actualment això dels partits d'homenatge a Johan Cruyff?*

—No hauria volgut que aquest assumpte es decidís al jutjat perquè la judicialització de les qüestions del club no ens reporta cap benefici. És per això que hem ofert dates a Cruyff en dues ocasions distintes sense que ell les hagi acceptades fins ara. Em fa la sensació que ni en el rebuig de les dates, ni en l'estil del diàleg que hem de mantenir les persones vinculades al club, Cruyff no va ben aconsellat.

—*M'agradaria que em respongués com a soci del Barça i no com a president: li sap greu com està la relació amb l'ex-entrenador Johan Cruyff?*

—Li contestaré com a soci i com a president: és evi-

Núñez amb el seu assessor de comunicació, Ricard Maxenchs (dret), al febrer d'enguany. L'aparició de l'Elefant Blau no va impedir que el president blaugrana continués la seva gestió al capdavant del Club.

dent que em sap greu, perquè vull recordar que el senyor Cruyff va ser el nostre entrenador durant vuit anys. Amb això ja està tot dit.

—*Quina és la posició del FC Barcelona sobre les seleccions nacionals catalanes?*

—Ja he dit en un altre lloc que aquesta és una qüestió atractiva per a molta gent de Catalunya. Per aquesta raó nosaltres estem atents al que decideixin el Parlament de Catalunya i el govern de la Generalitat per seguir les seves directrius.

—*Ja sabem que encara és lluny, però, sobretot després del Centenari, ha pensat què farà l'any 2002, quan s'acabi el seu sisè mandat presidencial?*

—El meu objectiu és de complir amb eficàcia en aquest període allò per a què vaig ser elegit pels socis del club i portar endavant els projectes del programa electoral. Estic molt content que aquest mandat hagi coincidit amb el Centenari. Temps hi haurà de pensar en el futur.

—*Li agradaria que el seu fill, Josep Lluís Núñez i Navarro, ocupés el seu càrrec?*

—Aquesta és una hipòtesi que em sembla que no s'ha fet. De totes maneres, ho hauria de demanar a ell.

—*Com li agradaria que la història del FC Barcelona recordés el president Josep Lluís Núñez?*

—És una qüestió que no m'ocupa. Penso que el que és important és el present perquè sigui el club que, un dia i un altre, es guanyi un lloc cada cop més important en la història del futbol.

Jordi Finestres